

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Idy Hanzelovej, v právnej veci žalobcu: **T., a.s., P.**, zastúpený: *JUDr. P. Z., advokát, P.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/222/9794/2008/990036-r zo dňa 18.01.2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/47/2008-49 zo dňa 29.01.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/47/2008-49 zo dňa 29. januára 2009 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/222/9794/2008/990036-r zo dňa 18. januára 2008 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 3 OSP v spojení s § 250j ods. 2 písm. e/ OSP a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 390,88 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet advokáta žalobcu JUDr. P. Z., P..

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu zo dňa 17.03.2008, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/9794/2008/990036-r zo dňa 18.01.2008, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/125280/2007/Urb zo dňa 17.10.2007. Daňový úrad

Bratislava II (ďalej aj správca dane) dodatočným platobným výmerom vyrubil žalobcovi podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.), rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2000 v sume 403 236,-- Sk.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že dospel k záveru, že žalovaný správne postupoval v súlade s § 29 ods. 2 a § 30 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. a skutkový stav veci zistil miestne príslušný správca dane, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane boli zistené čo najúplnejšie a ako dôkaz použil všetky prostriedky, ktorými mohol objasniť skutočnosti. Súd konštatoval, že správca dane pri výkone daňovej kontroly postupoval v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a vykonal podrobné dokazovanie, hodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a prihliadol na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo a to aj so zreteľom na splnenie resp. nesplnenie dôkaznej povinnosti daňového subjektu.

Námietku žalobcu, že nemal možnosť vyjadriť sa ku zisteným skutočnostiam a že nebol pri vypočúvaní svedkov, súd vyhodnotil ako nedôvodnú vzhľadom na to, že takéto skutočnosti nevyplývali z administratívneho spisu.

Vzhľadom na uvedené sa súd nestotožnil s námietkami a právnym názorom žalobcu uvedeným v žalobe a pretože nezistil ani také vady konania, ktoré by mohli mať z procesného hľadiska vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom a žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca namietajúc, že v tomto prípade krajský súd vyvodil nesprávny právny záver. Uviedol, že zdaniteľné plnenie sa uskutočnilo, predmetom plnenia bolo poskytnutie služieb. V tomto prípade v deň vyhotovenia predmetného daňového dokladu – faktúry došlo aj k zaplateniu služby, čím prišlo k naplneniu ust. § 13 ods. 1 písm. c/ zákona o DPH, keďže zákonodarca rátať aj s takouto alternatívou a pripustil, aby služba bola zaplatená skôr ako bola poskytnutá. V tomto prípade sa krajský súd stotožnil s fiškálnym výkladom ustanovení zákona o dani z pridanej hodnoty tak, ako ich vyložil žalovaný a to bez riadnej opory v zákone, pričom spravil žalobcu zodpovedným za to, že iný subjekt daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) neodviedol do štátneho rozpočtu.

Odvolateľ uviedol, že v tomto prípade úhrada platby aj s DPH je jednoznačne deklarovaná účtovnými dokladmi, ako aj listinami o bankových prevodoch. Poukázal aj na naplnenie podmienky § ods. 1 písm. c/ zákona o DPH. Rovnako uviedol, že žalobca splnil všetky náležitosti ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o DPH, keďže žalobca disponuje aj daňovým dokladom, ktorý vyhotovil jeho dodávateľ. Uviedol, že v tomto prípade je riadne zdokumentovaná realizácia obchodného prípadu, predložil dôkazy o realizácii plnenia, najmä videonahrávku reklamného spotu spoločnosti T., a.s., mediálny plán agentúry A. S., s.r.o.

opatrený pečiatkou T., fotokópiu programu T. z časopisu Televízia za posudzované obdobie od 12.11. do 22.12.2000, čo už postačuje na preukázanie predmetu sporu.

V rámci preskúmania realizácie tohto obchodného prípadu bol vypočutý aj svedok, bývalý konateľ spoločnosti A. S., s.r.o., V. R. a boli predložené prehlásenia externých spolupracovníkov T. J. M. a R. R., ktorí jednoznačne potvrdili splnenie zmluvy v zmysle zákona, ako aj ústne dojednanie so žalobcom. Žalobcovi nie je jasné, prečo súd konštatoval, že títo svedkovia nepotvrdili tvrdenia žalobcu, keď opak je pravdou. Z uvedených dokumentov jednoznačne vyplýva, že k skutočnému odvysielaniu reklamného spotu riadne došlo. Obsah týchto vyhlásení je taký jednoznačný, že nepripúšťa rozličný výklad a nie je preto jasné, prečo skonštatoval krajský súd, že svedkovia tvrdenia žalobcu nepotvrdili.

Žalobca ďalej namieta procesný postup v rámci dokazovania u žalovaného uplatnený v žalobe, ktorým sa však krajský súd vôbec nezaoberal. V tejto časti poukázal na svoju argumentáciu obsiahnutú v žalobe na str. 2 pod. č. 1 a – c a je názoru, že žalovaný pochybil, keď žalobcu nevyzval na vyjadrenie, doplnenie, vysvetlenie, úpravu alebo preukázanie pravdivosti údajov a ani na následky spojené s neodstránením neupozornil, výrazným spôsobom skrátil žalobcu na jeho právach, ktoré mu zo zákona č. 511/1992 Zb. vyplývajú. To samo o sebe bolo dôvodom na zrušenie a vrátenie veci žalovanému na nové konanie. Žalobca na záver uviedol, že na daňovom úrade prebieha kontrola dane z príjmov právnických osôb u žalobcu za predmetné obdobie, pričom daňový úrad argumenty predložené žalobcom ako originály prehlásení svedkov M. a R. nevezal do úvahy.

Poukazujúc na uvedené navrhol odvolateľ súdu, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok krajského súdu a zrušil rozhodnutie správneho orgánu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa písomne dňa 14.04.2009 vyjadril žalovaný. Zdôraznil, že v danom prípade nebolo preukázané uskutočnenie zdaniteľného plnenia na strane dodávateľa. Spoločnosti A. S., s.r.o., nevznikla daňová povinnosť, pretože tá vzniká v zmysle § 14 ods. 1 zákona o DPH platného v danom čase dňom uskutočnenia zdaniteľného plnenia. Keďže dodávateľovi nevznikla daňová povinnosť, nemal akú daň dodávateľ odvieť do štátneho rozpočtu a zároveň nemal ani akú odpočítať, ani sám žalobca v postavení odberateľa. Žalovaný uviedol, že v danom prípade, keďže nebolo preukázané zdaniteľného plnenia na strane dodávateľa (A. S., s.r.o.), vznikli pochybnosti o jeho uskutočnení, nebol to však ešte dôvod na neuznanie nároku na odpočet dane zo strany správcu dane, ale správca dane žiadal jeho preukázanie od samotného žalobcu, ktorý v priebehu cca troch kalendárnych rokov nepreukázal a dôkazy, ktoré predložil, jeho tvrdenia nepotvrďovali, ba priam naopak vyvracali. Žalovaný uviedol, že spoločnosť A. S., s.r.o., spot nevyhotovila, mal byť vysielaný v rozhlasových médiách, čo nebol, nesedí počet opakovaní jeho odvysielania s predloženým mediálnym plánom, podľa ktorého bol odvysielaný nejaký spot, pričom nie je zrejme aký, atď. K uvedeným zásadným skutočnostiam sa však žalobca vôbec nevyjadruje, pričom sú mu známe. Z vykonaného dokazovania podľa žalovaného bolo preukázané, že bol nejaký spot

(nie je preukázané aký) odvysielaný 74-krát po tridsiatich sekundách a v mesiaci december mal byť podľa zmlúv odvysielaný 274-krát po tridsiatich sekundách (podľa zmluvy zo dňa 14.11.2000, v decembri 208-krát po 30 sekúnd) a bol odvysielaný 152-krát po tridsiatich sekundách. Hodnovernejší dôkaz o tom, že zmluvy naplnené neboli a tvrdenia daňového subjektu, ako aj ním predložených osôb sú nepravdivé, už ani nie je možné poskytnúť. Realizáciu plnenia žalobca v rámci svojej dôkaznej činnosti nepreukázal, čím neunesol dôkazné bremeno a správca dane v rámci rozsiahleho dokazovania tiež jeho uskutočnenie nezistil, ba práve zistil opak. Nie je splnená ani podmienka § 20 ods. 2 písm. c/ zákona o DPH, že zaplatil daň platiteľovi, ktorý uskutočnil zdaniteľné plnenie.

Žalovaný uviedol, že zastáva názor, že krajský súd rozhodol správne, keď žalobu zamietol s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom. Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/47/2008-49 zo dňa 29.01.2009 ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP) bez nariadenia pojednávania §250 ja ods. 2 veta prvá OSP a postupom podľa § 250ja ods. 3 veta prvá OSP napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, pretože súd prvého stupňa nesprávne vec posúdil.

Podľa § 250d ods. 1 OSP predseda senátu vyžiada spisy žalovaného správneho orgánu, ktorý je povinný bez meškania ich predložiť spolu so spismi správneho orgánu prvého stupňa.

Podľa § 250ja ods.3 OSP ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Podľa § 250j ods. 3 OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu, ak rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené.

Podľa § 250j ods. 3 veta tretia OSP rozsahom a dôvodmi žaloby v tých prípadoch žaloby nie je súd viazaný.

Nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty, ďalej len DPH, za dotknuté zdaňovacie obdobie upravovalo úplné znenie zákona č. 289/1995 Z.z. o DPH v znení neskorších zmien

a doplnkov. Podľa tohto zákona, právo platiteľa uplatniť odpočet dane z pridanej hodnoty pri prijatom zdaniteľnom plnení sa viazalo na splnenie zákonom stanovených podmienok (§ 20 citovaného zákona). Tieto hmotnoprávne podmienky musia byť pre uplatnenie odpočtu dane splnené súčasne a v konaní samostatne preukázané, keďže existencia jednej bez ďalšieho nepreukazuje druhú, tretiu atď.

Najvyšší súd SR zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a zrušil rozhodnutie žalovaného, keďže dospel po oboznámení sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu, k záveru, že pripojený administratívny spis žalovaného je neúplný. Neobsahuje také skutočnosti a dôkazy, o ktoré sa opierajú dôvody napadnutého rozhodnutia správcu dane ako aj žalovaného. Predovšetkým v pripojenom administratívnom spise chýbajú listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva žalovaný, napr. na str. 3 odôvodnenia rozhodnutia, v ktorom žalovaný konštatuje, že *spoločnosť A. S., s.r.o., ako dodávateľka žalobcu, neevidovala vo výkaze ziskov a strát za rok 2000 v druhom riadku – tržby za predaj vlastných výrobkov a služieb, sumu fakturovanú za služby, ktoré mali byť poskytnuté spoločnosti T., a.s., Predmetné tržby neboli zúčtované a podľa predloženého priznania DPH, nebola z predmetného plnenia ani na výstupe odvedená daň z pridanej hodnoty. Na základe uvedených skutočností následne správca dane daňovému subjektu nárok na odpočet dane neuznal a jeho postup bol plne v súlade s platným právnymi predpismi.*

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konštatuje, že predmetný Výkaz ziskov a strát za rok 2000 podaný *spoločnosťou A. S., s.r.o.*, sa v administratívnom spise žalovaného nenachádza. Z tohto dôvodu argumentácia žalovaného ako aj správcu dane odkazujúca na uvedený výkaz, nemohla byť v rámci preskúmvacieho konania posúdená a nebolo možné preskúmať, či je rozhodnutie žalovaného a správcu dane vydané zákonne.

Senát odvolacieho súdu ďalej konštatuje, že na strane 3 preskúmvaného rozhodnutia žalovaného sa uvádza: *„...správcovi dane bola predložená videonahrávka vytvorená odberateľom (žalobcom), ktorá mala dokumentovať reklamu spoločnosti T., a.s., pričom sa nejednalo o reklamnú prezentáciu spoločnosti žalobcu v rámci televízneho vysielania a neboli preukázané žiadne konkrétne súvislosti, na základe, ktorých by bolo možné potvrdiť, že reklama bola odvysielaná T. v mesiacoch november a december 2000.* Odvolací súd rovnako konštatuje, že takáto videonahrávka sa v administratívnom spise žalovaného nenachádzala.

Odvolací súd sa zaoberal obsahom priloženej Obchodnej zmluvy, ktorú uzavrel A. S., s.r.o., Bratislava označený ako vyhotoviteľ a objednávateľ T., a.s., P. dňa 14.11.2000.

Z článku II. – Predmet zmluvy vyplýva, že vyhotoviteľ spoločnosť A. S., s.r.o., sa zaviazala zabezpečiť vyhotovenie reklamného spotu a prenájom reklamného času. Vyhotovený spot podlieha odsúhlaseniu objednávateľom. Pre spoty objednávateľ a zabezpečí prenájom reklamy v časoch pred hlavné spravodajstvo a v reklamných breakoch programov s najväčšou reklamnou bonitou – prime time, v trvaní po 30 sekúnd, počet opakovaní

v mesiaci november 279 a december 208 opakovaní. Reklamný spot dodá vyhotoviteľ v DAT kvalite vyhovujúcej pre vysielanie.

V rámci opakovanej daňovej kontroly, ktorú začal žalobca oznámením o výkone daňovej kontroly č. 601/321/32690/07/Jura zo dňa 19.03.2007 a preskúmanými rozhodnutiami bola vyradená žalobcovi faktúra č. 2001091 zo dňa 14.11.2000 s dátumom splatnosti 28.11.2000, pričom predmetom fakturácie boli služby na podklade zmluvy zo dňa 14.11.2000 a to za november v množstve 279 a december 208 v celkovej sume 2 156 436,-- Sk z tohto DPH 403 236,-- Sk.

Odvolací súd konštatuje, že z obsahu článku V. bol 1 predmetnej Obchodnej zmluvy zo dňa 14.11.2000 vyplýva, že všetky zmeny a dodatky k tejto zmluve musia mať písomnú formu a musia byť odsúhlasené oboma zmluvnými stranami.

Z obsahu zisteného skutkového stavu vyplýva, že spoločnosť A. S., s.r.o. nezabezpečila vyhotovenie reklamného spotu tak, ako sa zaviazala v článku II. Obchodnej zmluvy, rovnako nebolo preukázané, že by spoločnosť A. S., s.r.o., ak by aj spot vyhotovila, predložila uvedený spot na odsúhlasenie objednávateľovi, teda žalobcovi. V danej veci odvolací súd konštatuje, že z predmetu Obchodnej zmluvy jednoznačne nevyplýva, či vyhotoviteľ mal pre objednávateľa zabezpečiť prenájom reklamného času v televíznom alebo rozhlasovom vysielaní. V článku II. citovanej zmluvy sa len vyhotoviteľ zaviazal, že zabezpečí prenájom reklamného času. V článku III. zmluvy bolo dohodnuté, že vyhotoviteľ sa zaviazal zabezpečiť vysielanie v dohodnutom čase, termíne a v dohodnutých médiách. Z obsahu spisu ako aj zo samotných tvrdení žalobcu nevyplývalo aké časy, termíny a aké rozhlasové médiá si s vyhotoviteľom dohodol. Žalobca v konaní len preukazoval odvysielanie predmetných spotov v T. Pokiaľ prišlo k plneniu tejto časti Obchodnej zmluvy odvolací súd konštatuje, že v tomto štádiu konania nie je možné jednoznačne usúdiť, či predmetné reklamné spoty boli v T. odvysielané. Keďže sa v pripojenom administratívnom spise nenachádza obrazovo-zvukový nosič, na ktorý sa odvoláva žalovaný, možno dať za pravdu daňovým orgánom v tom, že z tohto dôvodu neprišlo k splneniu časti predmetu Obchodnej zmluvy.

V administratívnom spise sa nachádza zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 12.05.2004 č. I/152/17596/2004, z obsahu ktorej odvolací súd zistil, že bol vypočutý V. R. za daňový subjekt A. S., s.r.o., ktorý bol konateľom v období 10.08.1999 až 18.12.2000.

Menovaný do zápisnice uviedol, že sa v predmetnej Obchodnej zmluve jednalo o predaj reklamného času televíznej spoločnosti T. Mediálny plán a reklamný čas ponúkol cez internet viacerým spoločnostiam, pričom na ponuku reagovala len spoločnosť T., s.r.o., s ktorou sa dohodol na samotnom predaji reklamného času. Zároveň uviedol, že sa nevie vyjadriť z akého dôvodu nebola DPH zahrnutá do daňových priznaní dane z pridanej hodnoty spoločnosťou A. S., s.r.o. za štvrtý štvrtrok roku 2000.

Z obsahu predmetnej zápisnice vyplynulo, že predmetná zápisnica bola spísaná v súvislosti s prebiehajúcou daňovou kontrolou spoločnosti T., a.s..

Z obsahu administratívneho spisu, rovnako z obsahu zápisnice senát najvyššieho súdu nezistil, že by bol na výsluch uvedenej osoby – svedka (§ 15 ods. 5 písm. d/ zákona č. 511/1992 Zb. v znení do 01.09.2007) prizvaný kontrolovaný subjekt, a že by mu správca dane, resp. odbor vyhľadávania a spolupráce z OČTK vyhľadávacie oddelenie, pracovisko Bratislava, umožnilo klásť otázky konateľovi dodávateľa žalobcu, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa § 250j ods.2 písm. e/ OSP, keďže v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Uvedené skutočnosti senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyhodnotil tak, že v danom prípade bol predložený neúplný administratívny spis a zároveň boli zistené procesné pochybenia, ktoré senát považuje za také vady daňového konania, ktoré ho viedli k záveru, že v tomto prípade je potrebné zmeniť rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/47/2008-49 zo dňa 29. januára 2009 a zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 250j ods.2 písm. e/ OSP a § 250j ods.3 OSP. V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného vytýkané nedostatky odstrániť.

Odvolací súd záverom konštatuje, že sa stotožnil so záverom Krajského súdu v Bratislave v tom smere, že pri uplatnení nároku na odpočet DPH z daňového dokladu je potrebné nielen deklarovat' určité zdaniteľné plnenie pri splnení všetkých formálnych aj právnych náležitostí, ale je potrebné preukázať reálnosť deklarovaneho plnenia. Z tohto dôvodu na strane žalobcu vzniká povinnosť reálnosť plnenia aj preukázať.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 224 ods. 1, 2 OSP a rozhodol aj o trovách konania na súde prvého stupňa tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca si na náhradu uplatnil tieto trovy: súdny poplatok za žalobu 10 000,-- Sk, súdny poplatok za odvolanie vo výške 66 €, ako aj uplatnené trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci: prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 03.03.2008, žaloba zo dňa 17.03.2008, žiadosť o odklad vykonateľnosti zrealizovaný v roku 2008, pričom základom pre určenie výšky odmeny za každý úkon právnej služby bola uplatnená suma 403 236,-- Sk a výška odmeny za každý úkon právnej služby vo výške 12 950,-- Sk + 2 460,50 Sk DPH + 190 Sk režijný paušál za každý úkon. Trovy právnej služby v odvolacom konaní boli uplatnené za jeden úkon právnej služby odvolanie zo dňa 13.03.2009 vo výške 115,83 € + 19% DPH + 6,95 € režijný paušál.

Odvolací súd priznal žalobcovi na náhradu tieto trovy súdneho konania: súdny poplatok za žalobu 66,39 € zaplatený dňa 11.12.2008, súdny poplatok za odvolanie 66 € zaplatený 06.04.2009 a trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, žiadosť o odklad vykonateľnosti, odvolanie

podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom do 01.06.2009, ďalej len vyhláška, vo výške 1/13 výpočtového základu.

Výška 1/13 výpočtového základu za úkony zrealizované v roku 2008 bola vo výške 1 466,- Sk = 48,66 € x 3 a režijný paušál 3 x 3,60 €, za úkon zrealizovaný v roku 2009: 53,49 € a režijný paušál 6,95 €.

Trovy právneho zastúpenia boli priznané celkom: $3 \times 48,66 + 3 \times 3,60 + 53,49 + 6,95 = 217,22 + 19 \% \text{ DPH} = \mathbf{258,49 \text{ €} + 132,39\text{€}}$ za zaplatené súdne poplatky = **390,88 €**.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. januára 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková